

Sygn. akt: I C 286/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Cygan
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Jastrzębowska

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2017 r. w Nidzicy

sprawy z powództwa D. B. (1)

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda D. B. (1) kwotę 1.650,00 zł (jeden tysiąc sześćset złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 30 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od powoda D. B. (1) na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 1.078,12 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt osiem złotych, dwanaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje ściągnąć od powoda D. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nidzicy kwotę 117,16 zł (słownie: sto siedemnaście złotych, szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nidzicy kwotę 248,98 zł (dwieście czterdzieści osiem złotych, dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 286/16

UZASADNIENIE

Powód D. B. (1)wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5.150 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 lipca 2015 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że jest współwłaścicielem pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...), był objęty ubezpieczeniem Auto-Casco na okres od 11 września 2014 roku do 10 września 2015 roku u pozwanego. W okresie objętym umową ubezpieczenia pojazd uległ uszkodzeniu, w związku z czym pozwany wypłacił na rzecz

ubezpieczonych łącznie 9.450 zł, wskazując iż doszło do szkody całkowitej, a tym samym wartość odszkodowania stanowi różnicę wartości pojazdu przed szkodą i po szkodzie. Zdaniem pozwanego wartość pojazdu przed szkodą wynosiła wartość 17.600,00 zł, zaś wartość warku wynosi 8.150,00 zł. Zdaniem powoda wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła kwotę co najmniej 22.750,00 zł.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał, że objął ubezpieczeniem pojazd powoda, oraz, że doszło do szkody. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany zakwalifikował szkodę jako całkowitą. Zgodnie z § 2 pkt 22 OWU AC szkoda jest całkowita, gdy koszt naprawy przekracza 70 % wartości rynkowej pojazdu. W związku z powyższym decyzją z dnia 29 lipca 2015 roku przyznał, a następnie wypłacił na rzecz poszkodowanych odszkodowanie w kwocie 9.450,00 zł. Wskazał, że należne odszkodowanie zostało obliczone metodą szkody całkowitej tj. jako różnica między wartością pojazdu przed szkodą (17.600,00 zł), a wartością pozostałości (8.150,00 zł). Pozwany wskazał, że wartość pozostałości ustalił w oparciu o aukcję internetową, w której uzyskano ofertę zakupu wraku pojazdu za wskazaną kwotę.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 10 lipca 2015 roku doszło do zdarzenia polegającego na zapaleniu się pojazdu marki C. (...) o numerze rej. (...) będącego współwłasnością powoda D. B. (1) oraz T. R.. Pożar pojazdu obejmował komorę silnika oraz silnik wraz z jego osprzętem. Przedmiotowe zdarzenie miało miejsce podczas jazdy próbnej po wykonaniu naprawy.

W dniu zdarzenia strony postępowania były związane umową autocasco potwierdzoną polisą nr (...). Wartość pojazdu przejętego do ubezpieczenia określono na 28.410 zł brutto. Postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia stanowiły że szkodą całkowitą jest strata majątkowa powstała w wyniku zniszczenia lub uszkodzenia pojazdu w takim stopniu że koszty jego naprawy wyliczony przez (...) SA w systemie kalkulacyjnym A. lub E. w wartościach brutto tj z uwzględnieniem podatku VAT przekracza 70% wartości rynkowej pojazdu (w stanie bezpośrednio sprzed zdarzenia wywołującego szkodę) określonej na dzień powstania szkody.

Dowód: kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 11-12, wnioski-polisa (...) wraz z OWU k. 13-43, dokumentacja likwidacji szkody k. 44-46.

Pojazd został ubezpieczony na wyższą kwotę niż wartość pojazdu.

Dowód: stanowisko powoda k.58, 91.

Ustalenie zaistnienia i wycena szkody w wariancie ubezpieczenia, który posiadał powód, dokonywana była przez ubezpieczyciela. W wyniku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił na rzecz powoda kwotę 9.450 zł. Pozwany wyliczenia dokonał samodzielnie w oparciu o system (...)Ekspert. Poza tym przyjął, że wartość pojazdu w stanie uszkodzonym ustalił w oparciu o aukcję internetową w której uzyskano ofertę zakupu wraku pojazdu w najwyższej kwocie 8.150 zł.

Dowód: dokumentacja likwidacji szkody k.77-86

Biegły sądowy z zakresu mechaniki pojazdowej A. M.ustalił, że wartość rynkowa samochodu powoda przed powstaniem szkody wynosiła kwotę 16.000,00 zł brutto. Ponadto biegły wskazał, że wartość pojazdu uszkodzonego określona metodą stopnia uszkodzenia na dzień 10 lipca 2015 roku wynosiła kwotę 4.900,00 zł brutto. Biegły zaznaczył w opinii uzupełniającej, że wartość pozostałości pojazdu wylicytowana na aukcji była wirtualna i niemożliwa do osiągnięcia.

Dowód: opinia sporządzona przez biegłego sądowego A. M. k. 113-129, 158-159.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów przedłożonych przez strony do akt sprawy i znajdujących się w aktach szkody, opinii biegłego sądowego z dziedziny mechaniki samochodowej oraz na podstawie art. 230 kpc.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła, w ocenie Sądu, jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność i autentyczność przedłożonych dokumentów, poza opinią techniczną sporządzoną na zlecenie powodów, nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd uznał opinię sporządzoną przez biegłego sądowego A. M. za wiarygodną w całości i w pełni podzielił wnioski biegłego. Opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny, była logiczna, spójna, nie zawierała sprzeczności. Biegły udzielił odpowiedzi na pytanie sformułowane w tezie dowodowej. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż biegły jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami, kompetentną i posiada duże doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie można również pomijać tego, że biegły swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułował po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją, a została zatem sporządzona nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego twierdzeń.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego.

Podstawę pozwu stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 805 § 1 i 2 pkt 1) kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Szkodę stanowi uszczerbek w dobrach materialnych która winna być pokryta przez zobowiązanego, w tym wypadku ubezpieczyciela. Mając na uwadze całość materiału dowodowego należało uznać, że powód nie uzyskał zaspokojenia całości uszczerbku, którego miał prawo oczekiwać w oparciu o przedmiotową umowę ubezpieczenia.

W każdym przypadku odpowiedzialności z ubezpieczenia AC należy ustalać rzeczywistą wartość ubezpieczonego samochodu w dacie powstania szkody i taka tylko wartość pojazdu wyznaczać powinna kwotę należnego ubezpieczonemu odszkodowania, które nie może nadto przekroczyć pułapu ustalonej w umowie sumy ubezpieczenia. Co do zasady ubezpieczyciel obowiązany jest wypłacić poszkodowanemu odszkodowanie odpowiadające poniesionej szkocie, a nie kwotę równą określonej w umowie sumie ubezpieczenia / tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 lipca 2000 r., II CKN 1068/98 LEX nr 50887, oraz w wyroku z 12 stycznia 2000 r., III CKN 515/98, LEX nr 52778/

Bezsporne było to, że strony łączyła umowa ubezpieczenia pojazdu mechanicznego, który uczestniczył w tym zdarzeniu, od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (autocasco). Nadto okoliczność ta wynika z przedstawionych dowodów z polisy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia. Bezsporne było również to, że zdarzenie wyrządzające szkodę miało miejsce dnia 10 lipca 2015 roku, a więc w czasie obowiązywania stosunku ubezpieczenia.

Wartość pojazdu w chwili ubezpieczenia została zawyżona. Przyznał to zresztą sam powód. Jako, że wartość ta stanowiła punkt wyjścia dla dalszych rozważań Sąd ostatecznie ustalił ją w oparciu o dowód z opinii biegłego. Ta została określona na 16.000 zł.

Bezsporny był zakres uszkodzeń w pojeździe powoda. Nadto zakres uszkodzeń wynika z opinii biegłego, której w tym zakresie żadna ze stron nie kwestionowała. Poza sporem było także i to, że koszt naprawy pojazdu przekraczał

70% wartości pojazdu sprzed powstania szkody. Okoliczność ta dała się także wywieść z dowodu z opinii biegłego. Zgodnie z § 2 pkt 34 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów (dalej owu) szkodą całkowitą jest szkoda, w wyniku której pojazd uległ uszkodzeniu w takim stopniu, że koszty jego naprawy przekraczają 70% wartości tego pojazdy bezpośrednio przed zdarzeniem.

Koszt naprawy pojazdu wyliczony w trakcie postępowania likwidacyjnego wynosił kwotę 27.068,00 zł, natomiast oględziny uszkodzone pojazdu wykonane przez biegłego sądowego wykazały, że koszt naprawy wynosił 47.929,00 złotych netto. W związku z powyższym koszt naprawy przewyższał wartość pojazdu bezpośrednio przed zaistnieniem szkody. W takiej sytuacji szkoda winna zostać rozliczona jako całkowita.

Jak wynika z treści § 12 pkt 3 w razie wystąpienia szkody całkowitej oraz szkody polegającej na całkowitym zniszczeniu (unicestwieniu) pojazdu. (...) S.A. ustala odszkodowanie w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy wartością rynkową pojazdu na dzień powstania szkody a wartością jego pozostałości po szkodzie.

Pozostałości po szkodzie jako wartość pojazdu uszkodzonego w toku postępowania sądowego została określona przez biegłego na kwotę 4.900zł.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać raz jeszcze należy, że wartość pojazdu na dzień powstania szkody odpowiadała kwocie 16.000,00 zł, a wartość pojazdu w stanie pozostałości po szkodzie wyniosła 4.900,00 zł. Zatem różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wyniosła kwotę 11.100,00 zł.

Skoro pozwany częściowo spełnił swoje zobowiązanie, tj. co do kwoty 8.150,00 zł, to do zapłaty pozostała różnica tj. 1.650,00 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.650,00 złotych, o czym orzekł w pkt I sentencji. Jednocześnie sąd zasądził w tej części wyroku również o żądaniu odsetkowym od dnia 30 lipca 2015 roku do dnia zapłaty. Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie był następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazać należy, że pozwany decyzję o wypłacie odszkodowania podjął w dniu 29 lipca 2015 roku w związku z powyższym od dnia następnego przysługują powodowi odsetki.

Orzekając o kosztach postępowania na podstawie art. 100 kpc przyjęto co następuje.

Powód poniósł koszty w wysokości 250 zł opłaty od pozwu, 800 zł zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego, 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w oparciu o § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, oraz 17 zł z tytułu opłaty od pełnomocnictwa, to jest łącznie 3.467 zł.

Pozwany poniósł koszty w wysokości 800 zł z tytułu zaliczki do poczet dowodu z opinii biegłego, 2.400 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika w oparciu o § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, oraz 17 zł z tytułu opłaty od pełnomocnictwa, to jest łącznie 3.217 zł.

Powód wygrał sprawę w 32 % ulegając na rzecz porwanego w 68 %. Zatem w takich zakresach strony powinny sobie wzajemnie zwrócić koszty. Powód winien zwrócić pozwanemu kwotę 2.187,56 zł to jest koszty w takiej części w jakiej uległ w roszczeniu (68%), natomiast pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1.109,44 zł (32%). Dokonując wzajemnego rozliczenia tych kosztów Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.078,12 zł jako różnice kosztów które strony powinny sobie zwrócić wzajemnie stosownie do wyniku sprawy.

Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach w sądowych sprawach cywilnych, kierując się odpowiednio zasadami obowiązującymi przy zwrocie kosztów procesu (uwzględniając przy tym stopień

uwzględnienia powództwa) , sąd nakazał pobrać od stron na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Nidzicy kwotę wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa na m.in. wynagrodzenie biegłego – łącznie 366,14 zł.